

Det første slaget gjør ikke så vondt som han hadde forventet, kanskje er han sterkere enn han tror? Heller ikke på knoklene, eller på fingrene, gjør det så vondt som han hadde fryktet. Tidligere hadde han slått knyttneven mot veggen på rommet sitt, forsiktig, forsiktig og alltid når det ikke var noen andre hjemme. Da hadde han kjent det i hele hånden, noen ganger hadde han til og med kjent slaget på knoklene i flere dager etterpå. Men nå kjenner han det ikke, og det er nå det gjelder.

Står på kne over henne
Puster dypt og ofte

Han må slå en gang til, litt hardere, han må vite hvor langt han kan strekke seg selv.